758/06

Den 11. oktober 2006 blev i sag nr. 68.556:

xxxx xxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Popermo Forsikring g/s, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har anerkendt halv skyld for klageren med henvisning til, at de involverede parter har afgivet uoverensstemmende forklaringer om sammenstødet. Selskabet har i konsekvens heraf foretaget bonusregulering og opkrævet halv selvrisiko.

Det fremgår af sagen, at klageren den 9/3 2005 anmeldte, at han samme dag kl. 18.45 var blevet påkørt i et 90 grader sving. Af skadeanmeldelsen fremgår bl.a.:

> "Vi kom med ca. 20 km/t kørende ind i 90 gr. sving, og modparten kom fra modsat retning. Idet han, formodentligt på grund af for høj hastighed, skar over i min vejbane, 'klippede' han mit venstre forhjul med stor kraft. Dækket blev revet af fælgen, forskærm og formodentlig døren blev beskadiget, og airbaggen blev udløst.
>
> Modparten erkendte at det var hans fejl, men at det foregik så hurtigt, så han knap nok nåede at opdage hvad der skete.
>
> Hans bil fik beskadiget venstre hjul og forskærm.

Vi kører flere gange om dagen på denne strækning, og vi har altid været meget opmærksomme på, at det er et yderst farligt sving, hvorfor vi altid nedsætter farten betydeligt. Men i dette tilfælde havde vi ikke en ærlig chance, idet han lå i vores vejbane.

Der er således ingen tvivl om, at modparten bærer 100 % af skylden."

Modparten har i sin skadeanmeldelse dateret 14/3 2005 anført:

"**Beskrivelse af uheldet**

Modparten kom kørende fra B.gade og foretog et højresving ad M.vej. Lige efter svinget rammer modparten min bil i venstre side. Begge biler fik ødelagt dæk og front og var ikke i stand til at køre videre.

...

Hvem mener De har skylden - og hvorfor?

Modparten, da denne kommer over i min vejbane i svinget."

Begge parter har tegnet rids over uheldsstedet, hvor de i overensstemmelse med oplysningerne i skadeanmeldelserne har angivet, at de selv var i egen vognbane, medens modparten overskred midterstriberne.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at han er uden skyld i uheldet. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 9/1 2006 anført:

"Min bil var alene beskadiget på højre side, og ikke som anført på fronten. Hvis jeg skulle have påkørt modpartens bil, skulle jeg have kørt sidelæns. På uheldsstedet er vejen så smal, at der alene er plads til to biler, d.v.s. at hvis jeg skulle ramme ham, kunne det kun være i en vinkel der ville beskadige min front, og ikke som nu, hvor jeg er ramt af hans front på min side.

Jeg fremsendte fotooptagelser af skrabespor i asfalten, som dokumenter, at min bil blev slået ned på fælgen, på et tidspunkt hvor jeg befandt mig i egen vejbane.

Min hustru, som var passager i bilen, kunne bevidne, at jeg befandt mig i egen vejbane, og navngivne vidner som kom til stede efter uheldet, kunne bekræfte skrabesporernes placering.

Udover disse indsigelser til afgørelsen, som desværre er indsendt til Popermo via deres hjemmeside har jeg pr. 10. maj 2005 supplement mine indsigelser med den af modpartens angivne fart på uheldstidspunktet, som er anført med 45/km t, hvilket er en overskridelse med 50 % i forhold til skiltning på stedet. Kopi af e-mail vedlægges. Jeg kan tilføje, at jeg selv kørte ca. 20/km t idet jeg er meget opmærksom på, at det er et meget skarpt sving, hvor der ofte køres for stærkt.

Umiddelbart virker det også totalt uforsvarligt, at køre med så stor fart ind i et så skarpt sving, og det er jo også derfor der er fartbegrænsning på stedet. Jeg fortryder i den grad, at jeg ikke tilkaldte politiet, men anså det ikke for nødvendigt, idet skyldforholdet var totalt klart."

Klageren har i skrivelse af 2/2 2005 [2006] til nævnet supplerende anført:

"Jeg har en meget utryg fornemmelse af Popermos behandling af sagen. Det fornemmes nærmest som om de ikke læser mine breve, men blot handler efter praksis i lignende sager, hvor hver af parterne har sin udlægning. Jeg mener, at i denne sag hvor der er to vidner, dokumentation på, at modpartens front rammer mig på siden samt en modpart der kører ind i et 90 gr. sving med en hastighedsoverskridelse på 50 % - så kan der ikke være tvivl om placering af skylden."

I skrivelse af 27/6 2005 til selskabet har klageren bl.a. anført:

"Som bevidnet af G.A. kørte jeg kun med en fart på ca. 20 km/t idet jeg dagligt kører på denne rute, og derfor er meget opmærksom på den anførte fartbegrænsning på 40 km/t, samt anvisningsskilt på 30 km/t.

Modparten anfører i sin anmeldelse at han kørte med 45 km/t hvilket svarer til en **hastighedsoverskridelse på 50 %!!!!!**"

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 18/1 2006 til nævnet anført:

> "Der er modstridende forklaringer vedrørende hændelsesforløbet. Parterne kan ikke bevise hvor bilerne befandt sig i sammenstødsøjeblikket, og der er ikke vidner som har bekræftet hændelsesforløbet. Heller ikke fotos, bilag ..., dokumenterer hvem der er ansvarlig for uheldet."

Selskabet har i skrivelse af 8/2 2006 til nævnet supplerende anført:

> "Indledningsvis skal vi oplyse at vidnet K.F. ikke har overværet uheldet, men først efterfølgende kom til stede på uheldsstedet.
>
> Vidnet G.A. er gift med forsikringstageren og var passager i forsikringstagerens bil på uheldstidspunktet.
>
> Det er derfor vores opfattelse at vidnernes forklaring ikke kan tillægges betydning for sagens udfald.
>
> Der er dermed fortsat modstridende forklaringer vedrørende hændelsesforløbet, og vi fastholder derfor at forsikringstageren bærer halvdelen af ansvaret for færdselsuheldet.

Nævnet har fået forelagt fotos og skitse.

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at vidnet K.F. først ankom til uheldsstedet, da uheldet var sket, og at vidnet G.A. er gift med klageren, hvorfor nævnet finder, at vidneerklæringerne ikke kan lægges til grund ved vurderingen af skyldfordelingen mellem klageren og modparten.

Nævnet finder - henset til de implicerede parters modstridende forklaringer - at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt ville resultere i en ligedeling af ansvaret mellem parterne.

Herefter, og idet det af klageren anførte, herunder om modpartens hastighed, ikke kan føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson